

МОЛОДИЙ КОМУНІСТ

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ З 1939 РОКУ.

Рін видання XIII
№ 153 (1633).

СУБОТА, 23 грудня 1972 р.

Ціна 2 коп.

НА УДАРНУ КОМСОМОЛЬСЬКУ

Для завершальних робіт на змуну великій групі учнів МПТУ області на ударну комсомольську будову — Побузький нікелевий завод ввійшло 172 учні технічного училища № 1. З цієї нагоди в актовому залі училища відбувся мітинг. З напутнім словом до відвідувачів звернувся заступник директора Є. Б. Терехін, викладачі, майстри.

Учасники мітингу прийняли соціалістичні зобов'язання на весь період до пуску першої черги заводу.

М. СОКОЛЯНСЬКИЙ,
інструктор ОК ЛКСМУ.

м. Кіровоград.

ІНФОРМАЦІЙНЕ ПОВІДОМЛЕННЯ ПРО СПІЛЬНЕ УРОЧИСТЕ ЗАСІДАННЯ ЦЕНТРАЛЬНОГО КОМІТЕТУ КНРС, ВЕРХОВНОЇ РАДИ СОЮЗУ РСР І ВЕРХОВНОЇ РАДИ РРФСР

У Москві, в Кремлівському Палаці з'їздів, 21 грудня 1972 року, о 10 годині ранку відкрилося спільне урочисте засідання Центрального Комітету КНРС, Верховної Ради Союзу РСР і Верховної Ради РРФСР, присвячене 50-річчю утворення Союзу Радянських Соціалістичних Республік.

Засідання відкрив член Політбюро ЦК КНРС, Голова Президії Верховної Ради СРСР тов. М. В. ПІДГОРНИЙ.

З доповіддю про п'ятдесятиріччя Союзу Радянських Соціалістичних Республік виступив Генеральний секретар Центрального Комітету Комуністичної партії Радянського Союзу тов. Л. І. БРЕЖНЕВ.

В урочистому засіданні Центрального Комітету КНРС, Верховної Ради СРСР і Верховної Ради РРФСР беруть участь члени Центрального Комітету КНРС, кандидати в члени Центрального Комітету КНРС, члени Центральної ревізійної комісії КНРС, депутати Верховних Рад СРСР і РРФСР, делегати Першого Всесоюзного з'їзду Рад, ветерани партії і найстаріші діячі Радянської держави, представники трудящих міста Москви і Московської області, воїни Радянської Армії і Флоту, діячі науки, літератури і

мистецтва, керівні працівники центральних державних і громадських організацій.

На спільному урочистому засіданні присутні партійно-державні делегації соціалістичних країн, державні діячі багатьох зарубіжних країн, делегації комуністичних і робітничих партій капіталістичних країн, і країн, які розвиваються, делегації національно-демократичних і лівосоціалістичних партій, делегації Всесвітньої федерації профспілок, Всесвітньої Ради Миру, Організації солідарності народів Азії і Африки, Міжнародної демократичної федерації жінок, Міжнародної федерації борців Опору, Всесвітньої федерації демократичної молоді, Міжнародного союзу студентів, Міжнародної організації журналістів, Міжнародного кооперативного альянсу, делегації національних профспілкових, жіночих, молодіжних організацій, товариств дружби і культурних зв'язків з СРСР, дипломатичний корпус, представники радянської і зарубіжної преси.

З вітальною промовою від Російської Радянської Федеративної Соціалістичної Республіки виступив Голова Ради Міністрів РРФСР тов. М. С. СОЛОМЕНЦЕВ. Потім виголошує промову, палко зу-

стрінутий учасниками урочистого засідання, перший секретар Центрального Комітету Польської об'єднаної робітничої партії тов. ЕДВАРД ГЕРЕК.

З вітальною промовою від Української Радянської Соціалістичної Республіки виступив перший секретар ЦК Компартії України тов. В. В. ЩЕРБИЦЬКИЙ.

Палко зустріли учасники урочистого засідання виступ першого секретаря Центрального Комітету Соціалістичної єдиної партії Німеччини тов. ЕРІХА ХОНЕККЕРА.

З вітальною промовою від Білоруської Радянської Соціалістичної Республіки виступив перший секретар ЦК Компартії Білорусії тов. П. М. МАШЕРОВ.

З братерським привітанням від героїчного народу Демократичної Республіки В'єтнам до Комуністичної партії Радянського Союзу, всього радянського народу, з словами глибокої вдячності за допомогу й підтримку в боротьбі з агресією американського імперіалізму звернувся член Політбюро Центрального Комітету партії трудящих В'єтнаму, голова Постійного комітету Національних зборів ДРВ тов. ЧІОНГ ТІНЬ. Він передав в дар Радянському народові прапор. Учасники урочистого засідання палко вітали пред-

ставника народу, який беззавітно і мужньо бореться за свободу і незалежність своєї батьківщини.

З вітальною промовою від Узбецької Радянської Соціалістичної Республіки виступив перший секретар ЦК Компартії Узбекистану тов. Ш. Р. РАШИДОВ.

На засіданні виступив палко зустрінутий присутніми Генеральний секретар Французької комуністичної партії тов. ЖОРЖ МАРШЕ.

В залі звучить мелодія пісні «Ми молоді гвардія». Під оплески всіх учасників засідання входять представники славної радянської молоді — молодого покоління робітничого класу, колгоспного селянства, інтелігенції, студентів і учнів країни — комсомольці і піонери з усіх союзних республік. Вони звертаються з словами привітання до Центрального Комітету Комуністичної партії Радянського Союзу, Верховної Ради СРСР, Верховної Ради РРФСР і вручають рапорт Ленінського комсомолу на честь 50-річчя з дня утворення Союзу Радянських Соціалістичних Республік.

Тепло зустріли учасники урочистого засідання виступ члена КНРС з 1915 року, делегата Першого Всесоюзного з'їзду Рад тов. В. П. ВІНОГРАДОВА.

СОЮЗ НЕПОРУШНИЙ

МОСКВА. (ТАРС). 21 грудня в Кремлівському Палаці з'їздів відкрилося спільне урочисте засідання Центрального Комітету КНРС, Верховної Ради СРСР і Верховної Ради РРФСР, присвячене 50-річчю утворення Союзу Радянських Соціалістичних Республік. У залі Палацу — ветерани партії, учасники I Всесоюзного з'їзду Рад, представники громадськості, трудящі Москви і Підмосков'я. На святкування прибули партійно-державні делегації соціалістичних країн, делегації більш як із ста країн світу.

10 година ранку. Бурхливими оплесками зустрічають присутні керівники партії і Радянської держави.

Вступним словом урочисте засідання відкриває член Політбюро ЦК КНРС, Голова Президії Верховної Ради СРСР М. В. ПІДГОРНИЙ. Від імені учасників засідання він поздоровляє всіх радянських людей, вітає гостей з-за рубежу. Славний шлях радянської багатонаціональної держави, побудованої спільними зусиллями наших народів розвинуте соціалістичне суспільство, говорить М. В. ПІДГОРНИЙ, яскраве свідчення торжества марксизму-ленізму, соціалістичного інтернаціоналізму, життєвої сили політики партії. Це вона, наша ленінська Комуністична партія, яка увірвала в себе волю, енергію і досвід робітників, селян та інтелігенції всіх національностей, згуртувала радянські народи в єдину сім'ю, в могутній великий Радянський Союз.

Звучить Гімн Радянського Союзу. Всі встають.

З доповіддю про п'ятдесятиріччя Союзу Радянських Соціалістичних Республік виступає зустрінутий бурхливою овацією Генеральний секретар ЦК КНРС товариш Л. І. БРЕЖНЕВ.

У ці дні, говорить Л. І. БРЕЖНЕВ, з особливим хвилюванням вслухуються радянські люди в біл курянів Спаської башти Кремля. Наближається час, коли головний годинник Радян-

ської держави відлічить п'ятдесят років з дня утворення Союзу Радянських Соціалістичних Республік. Ми зібралися сьогодні, щоб в урочистій обстановці, разом з нашими шановними зарубіжними гостями відзначити славний ювілей нашої багатонаціональної союзної держави.

Створення СРСР було прямим продовженням справи Великого Жовтня, який відкрив нову еру в розвитку людства, практичним втіленням ідеї великого Леніна про добровільний союз вільних націй.

Піввікова історія Союзу Радянських Соціалістичних Республік — це історія виникнення непорушної єдності і дружби наших народів, які об'єдналися в рамках Радянської соціалістичної держави. Це — історія небаченого зростання і всебічного розвитку держави, що народжена соціалістичною революцією і стала сьогодні однією з наймогутніших держав світу. Це — історія змужніння і справжнього розквіту — економічного, політичного і культурного — всіх республік, які згуртувалися під її прапором, всіх націй і народностей, які населяють країну.

Товариш Л. І. БРЕЖНЕВ звертається із словами глибокої поваги і вдячності до мільйонів і мільйонів радянських людей усіх поколінь, до тих, хто привів Радянську країну до розквіту її слави й могутності і нині прокладає всьому людству шлях у комуністичне завтра. Генеральний секретар ЦК КНРС поздоровляє славний робітничий клас, трудівників колгоспних полів, нашу інтелігенцію, воїнів Радянської Армії, наших чудових жінок, радянську молодість із золотим ювілеєм нашої союзної соціалістичної багатонаціональної держави.

Утворення СРСР, говорить

товариш Л. І. БРЕЖНЕВ, є триумфом ленінської національної політики Комуністичної партії. Промовець спиняється потім на історії народження Союзу Радянських Соціалістичних Республік. 30 грудня 1922 року створення СРСР було проголошене на Першому Всесоюзному з'їзді Рад.

Цей день — справді історична дата в житті нашої держави, важлива віха в долі всіх радянських народів, їх велике свято. У нас є день Конституції. Може, товариші, варто в дальшому об'єднати ці два свята і відзначати 30 грудня як День утворення СРСР — день дружби і братерства наших народів, свято соціалістичного інтернаціоналізму.

Об'єднання всіх народів країни в єдиний союз, створення єдиної багатонаціональної соціалістичної держави, підкреслює Генеральний секретар ЦК КНРС, відкрило небачені можливості соціального, економічного і культурного прогресу нашої Батьківщини.

Тов. Л. І. БРЕЖНЕВ значне місце в доповіді приділив успіхам союзних республік в усіх галузях економіки і культури, досягнутим у спільній праці, на основі братерської дружби і взаємодопомоги. Він підкреслює, що бурхливе економічне зростання Радянського Союзу створило надійну основу для неухильного піднесення добробуту і культури всіх народів нашої країни.

Говорячи про боротьбу партії і народу за виконання рішень XXIV з'їзду КНРС, Генеральний секретар ЦК КНРС підкреслює, що наступаючий рік має особливе значення. Це третій рік, який багатий чому вирішує долю всієї п'ятирічки. Завдання полягає в тому, щоб не тільки успішно справитися з основними плановими завдан-

нями наступного року, а й значно їх перевищити, створити необхідний запас на дальші роки. Треба так організувати справу, говорить товариш Л. І. БРЕЖНЕВ, щоб боротьба за високу продуктивність праці, за найкращі показники у виробництві, за високу якість продукції стала справою всенародною.

Відповідно до настанови з'їзду, говорить тов. Л. І. БРЕЖНЕВ, ЦК КНРС і Рада Міністрів СРСР прийняли в цьому році постанову про розроблення довгострокового перспективного плану розвитку народного господарства Радянського Союзу на 1976—1990 роки.

Підбивши підсумки величезних змін у житті Радянського Союзу за останні десятиріччя, Генеральний секретар ЦК КНРС відзначає, що всі ці зміни в житті нашої Батьківщини і завдання, які поставили перед нашим суспільством у нових умовах, повинні дістати своє відображення в Конституції Союзу РСР. Тов. Л. І. БРЕЖНЕВ повідомляє, що пропозиції про новий текст Конституції передбачається ще до частинного з'їзду партії внести на публічне обговорення, після чого нова Конституція, дороблена з урахуванням пропозицій трудящих, буде подана на схвалення шляхом всенародного референдуму.

Генеральний секретар ЦК партії говорить про велике патріотичне почуття всього нашого народу — загальнонаціональну гордість радянської людини. Це — величезне, містке, багате за своїм змістом почуття. Воно увірвало в себе все найкраще, що створене працею, відвагою, творчим генієм мільйонів і мільйонів радянських людей.

Неможливо переоцінити, під-

креслює товариш Л. І. БРЕЖНЕВ, вклад в історію людства, який зробив за півстоліття створений з ініціативи Леніна, під керівництвом Комуністичної партії Союз Радянських Соціалістичних Республік. Те, що з СРСР вперше було побудовано соціалістичне суспільство, вперше було показано на практиці, що таке по-справжньому рівноправні братерські відносини між народами, безсумнівно, пам'ятатимуть і цінитимуть усі народи в усі часи.

Радянський Союз іде назустріч комунізмові. Ми знаємо — шлях до нього не буде легким. Буде потрібне напруження сил і енергії кожного з народів нашої країни і всіх їх разом. Ми знаємо — потрібна буде велика і натхненна праця, організованість, висока політична свідомість. Ми знаємо також і те, що радянські люди мають усі ці якості, зуміють їх виявити, зуміють добитися поставлених перед собою прекрасних цілей. Запорука того, наша спільна тверда рішучість довести до кінця справу, почату під керівництвом Леніна в легендарні дні Жовтня. Запорука того — єдина воля радянського народу, що дістала свій вияв у політиці нашої ленінської Комуністичної партії.

Доповідь товариша Л. І. БРЕЖНЕВА була вислухана з величезною увагою, не раз переривалася бурхливими, гривалими оплесками. По закінченні доповіді в залі знову вибухає овація, всі встають, лунають вітальні вигуків на честь славного ювілею Радянського Союзу, на честь його Комуністичної партії.

Вчора урочисте засідання, присвячене 50-річчю Союзу Радянських Соціалістичних Республік, тривало.

ЗАЛІЗНИЧНИЙ вагон, завантажений загорнутими у міцний чорний папір пакунками, повільно відходить від Світловодського дослідного заводу вапняно-кремнеземистих конструкцій. Теплоізоляційні вироби, які знаходилися в пакунках, цього разу відправлялися до Кореїської Народно-Демократичної Республіки, однієї з численних країн, куди експортує свою продукцію Світловодське виробниче об'єднання «Дніпроенергобудіндустрія».

Причетна до замовлень міжнародного характеру комсомольсько-молодіжна зміна майстра Марії Єлісєєвої. Вже більше чотирьох років трудиться цей згуртований колектив у цеху № 1 заводу вапняно-кремнеземистих конструкцій. Повним процесом виготовлення теплоізоляційних виробів у зміні охоплено 30 чоловік. Здебільшого — це молоді люди, які працюють з завзяттям, з комсомольським вогником.

— Біля них себе завжди відчуваєш молодістю, — говорить майстер М. Єлісєєва, відзначає краєвих виробників.

ВІДПОВІДАЛЬНИЙ — КОЖЕН

Ця формуальниця Євдокія Дубинина, оператори Галина Капша і Валентина Чубарова, змастниця Надія Велько і Олена Пекарська. Майже кожний другий виробничник — ударник комуністичної праці. А краєвиці 5-тонного мостового крану Лариса Мощенко і Маргарита Шапіцина за успіхи у соціалістичному змаганні на честь 50-річчя утворення СРСР занесені на заводську Дошку пошани.

Вся комсомольсько-молодіжна трудиться сумлінно, щомісячно перевищує планове завдання по випуску продукції. Щоб одержати теплоізоляційні конструкції, дбайливо заготовлена операторами вапняно-кремнеземиста маса проходить довгий шлях формування автоклавної, пропарювальної та сушильної обробки, доки набирає потрібної міцності. Для підприємства характерний безперервний цикл роботи, і зміна завжди знає свої робочі місця в повному порядку. Кожний виробничник взяв високі соціалістичні

зобов'язання, і, розуміючи відповідальність, місячні плани, як правило, перевищує. Це той показник, яким пишається зміна, адже вся продукція молодих — якісна і здається з першого подання.

Шириться географія виробничих зв'язків дослідного заводу вапняно-кремнеземистих конструкцій. Своєчасно виконують замовлення для Німецької Демократичної Республіки, Соціалістичної Республіки Румунії. І молоді зміни майстра Єлісєєвої пишається цими зв'язками.

Спільна робота — спільні і міркування, думки, пропозиції. Вміти господарювати по-державному, одержувати політичний гарт, допомагати комсомольцям гурток «Основи економічних знань», який успішно веде начальник цеху № 1 комуніст О. І. Полежаєв. Свою виробничу майстерність молоді шліфує на заняттях школи комуністичної праці.

Комсомольці продовжують здобувати освіту у вищих учбо-

вих закладах. Так, оператор Ніна Левчук успішно навчається на Світловодському загальнотехнічному факультеті Харківського інституту радіо і електроніки. Тісний зв'язок тримає комсомольсько-молодіжна зміна з підшефною середньою школою № 8, дирекція якої дає схвальний відгук про виховну роботу піонервожатих-виробничників стропальниці Ганни Позивної і оператора Валентини Чубарової.

В переддень Всесоюзних комсомольських зборів члени комсомольсько-молодіжної зміни сповнені нових турбот. Зараз тут йде принципове обговорення соціалістичних зобов'язань колективу на новий рік. І щире бажання кожного, щоб у грядущому році п'ятирічці добитись ще більших успіхів. Так велить звання комсомольсько-молодіжного колективу.

І. КАРАНТ,

позаштатний кореспондент
«Молодого комунара»
м. Світловодськ.

25—28 грудня ВСЕСОЮЗНИМ КОМСОМОЛЬСЬКИМ ЗБОРАМ ДОПОВІМО:

Ті, хто одержав від кожної із закріплених корів понад 3000 кілограмів молока:

НА ЧЕТВЕРТУ ТИСЯЧУ

Любов Березюк — доярка колгоспу «Дружба» Онуфріївського району — 3700 кг.
Надія Костюченко — доярка колгоспу «Шлях Леніна» Онуфріївського району — 3320 кг.
Ольга Гусар — доярка колгоспу «Шлях Леніна» Онуфріївського району — 3300 кг.
Віра Косточка — доярка колгоспу «Шлях Леніна» Онуфріївського району — 3300 кг.
Віра Іванченко — доярка колгоспу «Шлях Леніна» Онуфріївського району — 3300 кг.
Лідія Плитка — доярка колгоспу «Шлях Леніна» Онуфріївського району — 3300 кг.
Галина Калашник — доярка колгоспу «Дружба» Онуфріївського району — 3200 кг.
Любов Драганова — доярка колгоспу «Аврора» Вільшанського району — 3016 кг.
Валентина Кармазін — доярка колгоспу «Червоний партизан» Олександрівського району — по 3014 кг.
Райса Азіма — доярка колгоспу «Червоний партизан» Олександрівського району — 3010 кг.
Віктор Цуркан — дояр колгоспу імені Леніна Ульяновського району — 3003 кг.
Віктор Футескул — дояр колгоспу «Правда» Добровеличківського району — 3002 кг.

БРИГАДИР МОТОРО-
СКЛАДАЛЬНОГО ЦЕХУ
ДОЛІНЬСЬКОГО АВТО-
ПІДПРИЄМСТВА 1933 ЛЕ-
ОНІД РЕВУГА ПРАЦЮЄ
ВЖЕ В РАХУНОК 1972 РО-
КУ. МОЛОДИЙ КОМУНІСТ
ВИКОНАВ ПІДВИГНЕНІ
СОЦІАЛІСТИЧНІ ЗОБОВ'Я-
ЗАННЯ НА ЧЕСТІ ПІВ-
ВІСЬМОГО ЮБІЛЕЮ СРСР.

НА ФОТО: Л. РЕВУГА НА
РЕМОНТІ ТЕХНІКИ.
ФОТО П. АРЧИКОВА.

КОМСОМОЛКА
КОЛГОСПУ
«ПРОСТЕ» ТА-
МАРА БАСЕНКО
(ФОТО СПРАВА)
ПОПЕРЕДУ У
СОЦІАЛІСТИЧ-
НОМУ ЗМАГАН-
НІ СЕРЕД МО-
ЛОДИХ ДОЯРОК
НОВОМІРГО-
РОДСЬКОГО РА-
ЙОНУ. ВОНА
НАВІВ ЖАЄ-
ТЬСЯ ДО ВИКО-
НАННЯ РІЧНО-
ГО ЗАВДАННЯ
ТРИОХТИСЯЧНО-
ГО РУБЕЖУ.

НА ФОТО
Т. БАСЕНКО.
ФОТО Ю. ПА-
ВАШИНКОВА.

НА РАШУ серед груп машин-
нобудівного технікуму
одночасно було визначено
групу Л-70 І-8 металургійного
відділення (комсорг Людя
Зічченко). Це стало відомо
кілька днів тому, коли під-
бивалися підсумки соціалі-
стичного змагання на честь
30-річного ювілею СРСР.
«Засідання» довгого, спере-
чалю, доводили: ця гру-
па сильніша в навчанні, ін-

Можливо, одні із складо-
вих успіху — ЦЕ АКТИВ-
НІСТЬ ГРОМАДСЬКОГО
ДЕКАНАТУ. Вони діють у
нас на всіх підділеннях.
Склад їх — 7 чоловік, білі-
шість — комсомольці, учні
технікуму. Робота громад-
ських деканатів стала своє-
рідним випробуванням на
зрілість. Самоуправління —
досте переконливий ме-
тод впливу на відстаючих.

ку у групі Р-10 І-8 відбу-
вся комсомольський збір. На
них комсомольці виступили
з ініціативою: до 50-річчя
Союзу РСР створити при
технікумі музей В. І. Леніна.
Ця ініціатива була підтри-
мана. І ось закінчуються
опоряджувальні роботи. За
кошти, зароблені під час ро-
боти на «Червоній зірці»,
групи придбали багато стен-
дів, макетів, тощо. Наш му-
зей буде одним з найбіль-
ших на Україні серед на-
вчальних закладів.

Позавчора, на засіданні
комітету комсомолу, ми
продумали хід Всесоюзних
зборів у групах технікуму.
Якщо що говорив уявляю.
Про позитивне, і про несподі-
ви. Наступного року наші
випускники увійдуть у
лавні трудівників. Те, що ла-
ви нам роки назначили, що
взяли ми від викладачів, по-
винно стати зброєю на тру-
довому фронті, де вирішув-
лятиметься боротьба за до-
стоєне виконання планів
дев'ятої п'ятирічки.

В. УШАНОВА,
секретар комсомоль-
ської організації ме-
талургійного відді-
лення Кіровоградсь-
кого машинобудівно-
го технікуму.

АКТИВНІСТЬ ГРОМАДСЬКОГО ДЕКАНАТУ

ша — активніша, дружніша
у відпочинку, ініціативна.
Що ж до групи Л-70 І-8, то
вона вибрала в себе, можна
б сказати, все краще.

Візьміть, наприклад, на-
вчання — немає жодного
відстаючого, тих, хто про-
пускає навчання без поваж-
них причин. Відмінно пра-
цює під час практики на за-
воді «Червона зірка», май-
же всі комсомольці — акти-
вісти, багато спортсменів,
успішних художників само-
діяльності і т. д. і т. п.

дедів, тих, хто не проти
одержати диплом, прикла-
ди до цього мінімуму зусиль.
Проти таких ми беремося
документальними промена-
ми «Комсомольського проже-
ктора», ім «приспонуємо» ви-
пуски «Крейдної газети»,
сатиричні статті. Така
«популярність» робить своє
добре діло: воляючи змозги
уникнути принципового по-
гляду товаришів, хочеш не
хочеш, мавш братися до ро-
боти.

Ще трохи про активність
групи. На початку цього ро-

ЧОМУ Віра вирішила піти у доярки?
Можливо, тому причинною подруж-
ка, у якої мама працювала на фермі, а
воли бігали їй допомагати. Адже в її сі-
м'ї ніхто ніякого відношення до тварин-
ництва не мав, та й мовби, стежина,
якою доярки поспішали на роботу, про-
лягла зовсім не біля їхнього двору.

Ось уже кілька років вона — доярка. Про-
фесія незалежна. Можна б знайти й чистішу,
спокійнішу роботу. Проте Віра Каплун, член
комсомольсько-молодіжного колективу ферми,
не шукала. Бо з перших днів поруч зустріла
людей, які довірили їй відповідальну справу.
І тоді вона вперше відчула себе вищою на го-
лову, зрозуміла, як багато значить людське
довіря.

А в тому, що дівчина його
виправдовує, ми впевнилися,
завітавши на молочнозаво-
ду. Віра Каплун, а також її
подруги В. Ліханова, Н. Ма-
ковецька, Л. Щербина та
дояр В. Орел ще 20 листо-
пада виконали ювілейне
річне зобов'язання, надіславши
понад три тисячі кілограмів

молока на кожну корову.
Схвально зустріли Постанову ЦК КПРС,
Ради Міністрів СРСР та ВЦРПС, від-
чувши в ній новий прояв турботи партії
і уряду про тваринників. На зборах пра-
цівників ферми молоді доярки взяли під-
вищені соціалістичні зобов'язання на по-
вний 1973 рік — 3500 кілограмів. Якщо
врахувати, що доїння тут комбіноване,
то заявка зроблена серйозна. Тоді ж
комсомолки викликали одна одну на зма-
гання.

Звертаюся до Віри.
— Як добиваюся високих і стійких на-
доїв від закріплених корів? — уточнює
вона і тут же додає: — Бажано, що
найбільше допомагає нам змагання. Бо
змагатися — значить щоденно шукати,
творити. Надоїла моя подруга по зма-
ганням Віра Ліханова по 9,5 кілограма
молока на корову за день, я — на літр
менше, то вже й задумалася. Взагалі де-
хто неправильно гадає, що наша робота
аж надто буденна: почитати роздає кор-
ми, подоїв, ніякої тобі думки, хвилю-
вань. Такою вона видається для тих, хто
не тримає у власних руках дійницю, на-
повнену по вініях думками, мислями,
хто не милувався, вслухаючись як тужа-
ві струмені розбивають тишу, хто не чув,
як «іде» молоко.

Вона часто розмірковує: звідки по-
ходить майстер своєї справи — музикант, художник,
артист? Напевне, для того потрібен талант,
внутрішня закоханість у справу, яку робиш.
А ось звідки починається доярка? Або це про-
фесія менш почесна, менш відповідальна, ніж
інші? Та й шпирний бік роботи має свої особ-
ливості, вимагає пильності до найменших про-
явів хорошого задатку у тварин. Є у Віриній
групі корови-рекордистки, від яких вже
одержано по 5000 кілограмів. Біля них нікаво
працювати: дай їм звечора якийсь особливий
раціон і не дочекаєшся ранку — чи обійдуть-
ся надій? Творити у їх роботі — це щоденні
хлопоты, прагнення не підвести товаришів і,
головне, бути хазяїном слова.

Однією з передумов виконання взятих
зобов'язань Віра вважає науково при-

ХАЗЯЙСЬКЕ ОКО— ВІРА КАПЛУН

вильну і вчасну годівлю тварин. Добрі
результати дає перехід на індивідуаль-
ний раціон, який складається в залеж-
ності від літ року, продуктивності, ваги
та віку тварин. А ще молода доярка ці-
каво розповідає про те, як гуртом заго-
товляли корми, як ферму готували до
зими, про звички, характер своїх рекор-
дисток. І тоді її обличчя проймає по-
смішка, добра, лагідна.

Віра добре знається у зоотехнії, її мрія пе-
ресипати професійними термінами. Тому не
дивуюсь. Молода доярка — студентка Олек-
сандрівського зооветеринарного технікуму.

— Що найбільше цінуєш у доїнні? — за-
питую дівчину.

— Вірність. Вірність справі, якій служуєш,
вірність друзям, — відповіла не замислюю-
чись.

Ось що каже про рядового члена ком-
сомольсько-молодіжної В. Каплун сек-
ретар парторганізації М. Г. Биков:

— Окрім того, що Віра Каплун пре-
красна трудівниця, вона ще й просто хо-
роша людина. Таких у нас поважають,
їм найперші почесні, нагороди.

А. БАБАК.

Кіровоградська обласна наукова сі-
льськогосподарська дослідна стан-
ція.

До 30-річчя перемоги на Волзі БИТВА, ЯКА ПЕРЕКРЕСЛИЛА ПЛАНИ ГІТЛЕРА

ТЕ, ЧОГО НАЙБІЛЬШЕ ВСЬОГО БОЯЛИСЯ ПРАВИТЕЛІ НАЦИСТСЬКОЇ НІМЕЧЧИНИ, СТАЛОСЯ В РАЙОНІ СТАЛІНГРАДА. ТУДИ ВЛІТКУ ІІ ВОСЕНІ 1942 РОКУ ГІТЛЕРІВСЬКЕ КОМАНДУВАННЯ БУЛО ЗМУШЕНЕ НАПРАВІТИ МАЙЖЕ ВСЕ ПОПОВНЕННЯ, ЯКЕ ПРИБУЛО НА СХІДНИЙ ФРОНТ: ПО 250 ТИСЯЧ СОЛДАТІВ І ОФІЦЕРІВ ЩОМІСЯЦЯ. І ТАМ, БІЛЯ БЕРЕГІВ ВОЛГИ, ВОНИ ЗГОРАЛИ НІБИ В ГІГАНТСЬКОМУ ВОГНІЩІ.

СТАЛІНГРАДСЬКА БИТВА — складний комплекс оборонних та наступальних операцій — почалась влітку 1942 року в надзвичайно важкій для Радянського Союзу обстановці. Країна зазнала величезних людських та матеріальних втрат. Другий фронт в Європі ще не був відкритий. Фашисти знаходились в 170 кілометрах від Москви, продовжували блокаду героїчного Ленінграда. В руках окупантів знаходились Радянська Прибалтика, Білорусія, Україна, Молдавія, західні та південні області Російської Федерації. Війська Гітлера рвалися на Кавказ і до Волги.

Керівники фашистської Німеччини розраховували добитися в 1942 році тих воєнно-політичних цілей, яких вони не змогли досягти в 1941 році — розтрощити СРСР, вивести його як основного противника з війни і відкрити собі шлях в інші райони світу. Головний удар цього року вони планували нанести на сталінградсько-кавказькому напрямку, щоб відкрити південь країни від її центральних районів.

Все це наперед визначило характер битви на сталінградському напрямку, в якій зіткнулись головні сили фашистського вермахту і Радянської Армії. Битва продовжувалась понад шість з половиною місяців на території, що складала майже сто тисяч квадратних кілометрів. На окремих етапах в ній брало участь з обох боків до двох мільйонів чоловік, 26 тисяч гармат і мінометів, 1,5 тисячі танків, понад 2 тисячі літаків.

Радянські воєнні історики ділять Сталінградську битву на два крупні періоди: оборонний та наступальний.

ГЕРОЇЧНА ОБОРОНА

Сталінград почалась 17 липня і тривала до 18 листопада 1942 року. В цей час Радянські війська зотримали удар переважних сил гітлерівського угруповання та знекровили його. Фашисти втратили 700 тисяч солдатів та офіцерів вбитими й пораненими, понад тисячу танків, більше 2 тисяч гармат і мінометів, близько 1400 літаків. Наступальна потужність 6-ї та 4-ї танкових армій, які намагалися взяти Ленінград, вичерпалась. 14 жовтня Гітлер змушений був підписати наказ про перехід до стратегічної оборони на всьому радянсько-німецькому фронті, визнавши тим самим повний провал своїх воєнних планів на 1942 рік.

Сталінград став символом героїчного опору тям само, як був символом французького опору 25 років тому. Коли чехів «ЯК-1» винищував старший лейтенант Баранов від керівників 25 німецьких винищувачів «ME-109» і бомбардувальників «JU-87». В цьому радянський льотчик збив ворожих літаки.

Два дні, 23 й 24 серпня, виступала перша су-

тиска 33 воїнів 1379-го полку 37-ї стрілецької дивізії полковника Казарцева проти 70 фашистських танків. За цей час радянські солдати, які мали лише автомати, гранати, пляшки з горючою сумішшю і лише одну протитанкову рушницю, спалили 27 танків, знищили 150 фашистів.

...13 атак відбила кулеметна рота, якою командував лейтенант Рубен Ібаррурі — син Долорес Ібаррурі, Голови Комуністичної партії Іспанії. Під час 14 атак Ібаррурі був смертельно поранений. Але наказ роти виконала.

У червонофлотці Михайла Панікаха спалахнула в руках пляшка з горючою сумішшю, і він перетворився у факел. Премагачи страшенний біль Панікаха кинувся назустріч танку, фашистська машина зупинилась, а потім позаду. Але було пізно. В останні секунди життя червонофлотець встиг розбити другу пляшку з горючою сумішшю об решітку моторного люка. Танк загорівся.

КОНТРАНАСТУП

У самому Сталінграді бої йшли за кожний квартал, за кожний будинок, за кожний поверх. Горіли кам'яні скелети будинків. Горіла Волга, залита нафтою. Захисники Сталінграда були притиснуті до річки. Здавалося, ще трохи, і вони будуть скинуті у Волгу. Але радянські солдати вистояли.

радянських військ здійснювався у вигляді трьох ретельно підготовлених і послідовно проведених стратегічних операцій: «Уран» (19—30 листопада), «Сатурн» (16—31 грудня), «Кільце» (10 січня — 2 лютого 1943 року). Гігантські кльщі радянських військ розірвали оборону фашистів і зімкнулись між населеними пунктами Совєтським і Калачем. На березі Волги в оточення потрапили 22 дивізії Гітлера. «Сталінградські Кани» під такою назвою авійшла в історію минулої війни ця чудова перемога радянської зброї. Всього в Сталінградській битві фашистська Німеччина втратила близько 1.500.000 чоловік, до 3500 танків і штурмових гармат, 12 тисяч гармат і мінометів, до 3 тисяч літаків. Сталінград поглинув майже чверть німецько-фашистських військ, які діяли в той час на радянсько-німецькому фронті.

Тут, на сталінградській землі, героїчні сини й дочки Країни Рад повернули хід війни. Наступальний порив радянських солдатів і офіцерів зупинити вже не могла ніяка сила.

ПЕРЕМОГА ПІД СТАЛІНГРАДОМ

мала величезні міжнародні наслідки. Вона значно послабила весь агресивний блок. Сателіти Німеччини втратили віру в її воєнну перевагу над Радянським Союзом. Зміцнились позиції нейтральних країн. Турція й Японія, які чекали перемоги Гітлера під Сталінградом, були змушені відмовитися від воєнного виступу проти СРСР.

В. МОРОЗОВ, полковник, кандидат воєнних наук. (АПН).

МІЖНАРОДНИЙ РІК КНИГИ

З нагоди проведення Міжнародного року книги хочеться ще раз нагадати про визначного книголюбця, письменника, публіциста Юрія Івановича Яновського. З ним був близько знайомий теж наш земляк, бібліограф і літературознавець, з села Носівки Новомиргородського району Федір Кузьмович Сарана. Він готує збірку статей про письменників, з якими його зводила доля бібліографа, науковця й редактора.

ПРО КНИГУ — це чудовий аже-рело мудрості — сказано багато зворушливих слів. Серед них висловлювань одне з найкращих належить Юрію Івановичу Яновському. Ще 1929 року він писав: «Коли я читаю книжку і хочу її оцінити, я питаю себе: «Чи взяв би ти її в далеку путь...? Чи показав би ти її в торбу поруч із хлібом окраїнем, пучкою солі й цибулиною? Чи достатньо вона там в горбі на плечах дежить всю путь, до хліба торкуючись? На перепочинку, коли розвієш горб і з'їси хліба з цибулиною, чи дасть вона тобі мужність і радість, щирий захват і приємний біль мудрості?»

У цій же статті Юрій Яновський висловив прагнення створити таку книгу. І він став творцем її. Сорак років тому почали друкуватися окремі розділи, а в 1935 році з'явилася й окрема видання «Вершини», до яких належали твори вчених, радянських воїнів, діячів мистецтва, діячів науки, письменників, діячів культури. Це була радянська книга, знайдення в убитого в бою радянського воїна Андрія Ткача з Миколаєва, а екскравним підтвердженням цього.

Коли над нашою країною нависла смертельна небезпека фашистського поневолення, на обростання цього народу були поставлені і «Кобзар» Тараса Шевченка, і найкращі твори радянської літератури, серед них і «Вершини» Юрія Яновського. Здавалося, що прохання з фронту, Спілка письменників України в 1933 році випустила масовим тиражем спеціальне видання «Вершини» кишеневого формату.

Що могло бути вином нагородою для письменника. Про читача української книги на фронті Юрія Яновського зворушливо розповідає у статті 1941 року «Читач на фронті». Листів, що надходили в 1944—1945 роках, Ю. Яновський нерідко приносив мені. Доводилось бути свідком хвилюючих зустрічей письменника з прибульцями з фронту товаришами по перу, читачами.

Забезпечення за тих умов регулярного виходу в УфІ літературного художнього журналу «Українська література» — це справжній подвиг його, відповідальності редактора, письменника-патріота Ю. Яновського. Журнал під час війни став духовною зброєю народу в боротьбі проти фашизму, своєрідним літописом тих років. Юрій Іванович радів, коли 1942 року в УфІ поштовило видати

для відправки на фронт дві збірки поезій Тараса Шевченка тиражем 120 тисяч примірників. Він підкупався в 1943 році про видання в Москві для фронту повнішого «Кобзаря», який незабаром і вийшов.

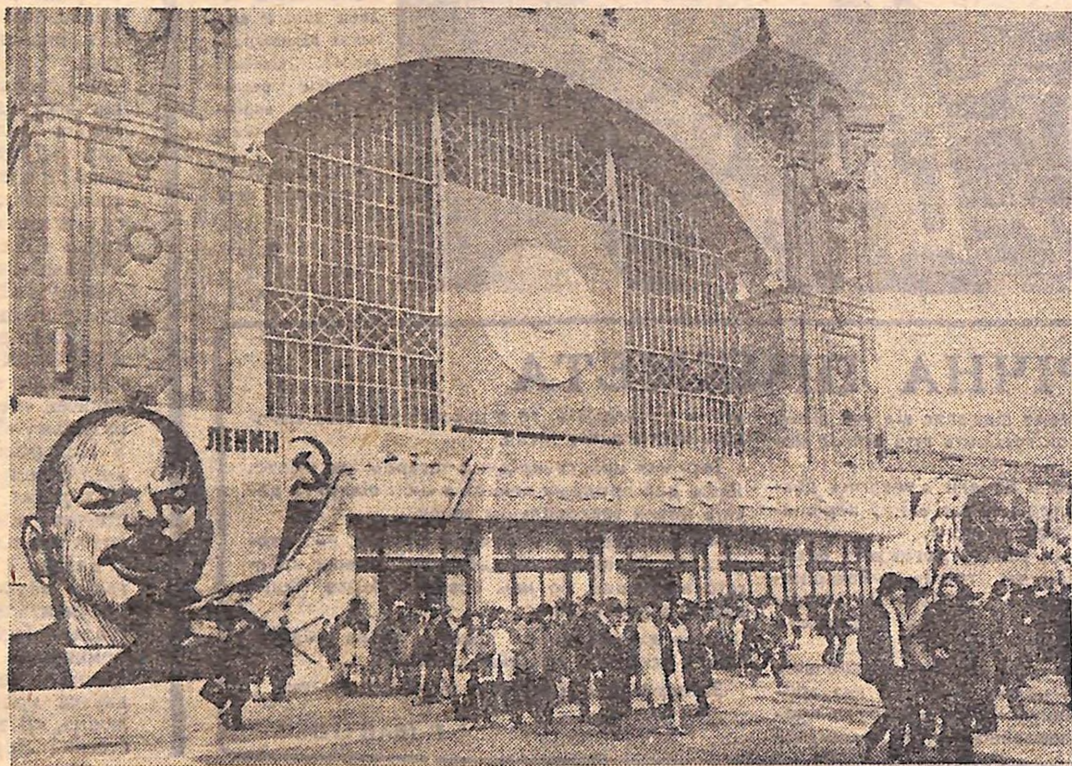
МОЄ ПОСТІЙНЕ спілкування з Юрієм Івановичем, яке тривало протягом десяти років, ґрунтувалося насамперед на любові до книги. Безперечно, нас ріднила і Кіровоградщина. З приємністю зберігаю безсмертні «Вершини» з автографом автора, відписані мені, як землякові.

Редигуючи наукову літературу, я одного разу запитав Юрія Івановича про те, яку різницю він бачив між редагуванням наукових праць і художніх творів. Як завжди, Ю. Яновський почав жартома і дає розповідь про свої погляди на редакційний процес. При цьому він розповідає про редагування ним першої частини «Прозопоетика» («Алі-ли») Олеса Терентійовича Гончара.

Юрій Іванович був напружуваний скромною людиною. Дуже рідко звертався з якимсь проханням. Тому особливо приємним було стати йому у пригоді. Письменник знав, що я збираю все, пов'язане з його творчістю. За його згодою я став готувати бібліографію про нього, яка частково опублікована вже після смерті Юрія Івановича. Коли 1949 року за цикл «Кіровоградські оповідання» йому було присуджено Державну премію і в Київському Будинку «Чесних і чесних» зустріч письменника з читачами, вирішили влаштувати з цієї нагоди виставку книг автора. Юрій Іванович звернувся до мене з проханням надати для цієї виставки книги з моєї колекції. Я з приємністю це зробив.

Мені приємно послили свій перший подарунок музеєві в Нечатаїні — чотири видання творів письменника років минулої війни, два з них — з автографами автора.

Ф. САРАНА, бібліограф, літературознавець.

Урокисто під-значав соціалістична Чехословаччина 50-річчя утворення СРСР. В приміщенні Палацу з'їзді і на території столичного парку культури й відпочинку ім. Юліуса Фучика відкрилась виставка «50 років СРСР».

Під з'їздом у багаточисленні не-редукційні ауд на виставці.

Фото ЧТК-АПН.

ПРО ОБРАНИХ НАРОДОМ

З ОБЛАСНОЇ ВИСТАВКИ ФОТОМАЙСТРІВ

«ОСНОВОЮ соціалістичної держави і найповнішим втіленням її демократичного характеру є у нас, як відомо, органи народної влади — Ради депутатів трудящих» — сказав на XXIV з'їзді КПРС Л. І. Брежнев.

Ради — велика сила. Це більше двох мільйонів депутатів, які керують справами всієї нашої загальнонародної держави. І цілком природно, що фотожурналісти і фотографи намагаються глибше вивчити роботу обраних народом і за допомогою об'єктивної зафіксувати їх діяльність, та її великі зрушення, які щоденно відбуваються на наших очах. Ми вже звикли бачити, що у широкому степу раптом виростає місто, природно сприймаються все нові й нові рекорди робітників і колгоспників. То ж не завжди забуваємо над тим, що все це — сторінки нашої історії. Але око фотооб'єктивна примушує нас зупинитись на хвилину перед кімнатою дитячого садка, новою школою, біля верстата ударника комуністичної праці, зупинитись і осмислити зміст сьогодення.

Вони у всіх своїх життєвих барвах постає у фотографіях, представлених на виставці робіт фотомайстрів, яка відкрита

для відвідувачів у Палаці культури працівників держустанов та комунального господарства. Близько 250 робіт експонуються тут. Їх автори — А. Дібровний, В. Ковпак, Л. Миргородський, А. Будунтєв та інші майстри, які присвятили себе фіксації днів нашого життя. Виставка називається «Місцеві Ради депутатів трудящих — на честь 50-річчя СРСР».

Уже в перші дні біля стендів виставки було людно. Її глядачі знайомились із фотографіями, які розповідають про те, яка важлива роль належить місцевим Радам.

В цьому ми ще раз переконаємось, оглядаючи фотографії. Ось знімок В. Бондаренка «Веле прийом депутат Верховної Ради УРСР токар заводу «Червола зірка» Л. В. Чернига». Перед нами — обранець народу. До цієї прикраси з по-радою, за добрим словом.

На фотознімках ми бачимо депутата Знаменської районної Ради депутатів трудящих голову колгоспу імені Леніна В. М. Гуртового (фото А. Дібровного), депутата обласної Ради, фрезерувальника заводу «Укрспірогостехніка» П. П. Савицького (автор Р. Рубін) тощо. Є знімки, які зафіксували момент ділової розмови депутатів, їхні зустрічі з виборцями.

Подібна виставка — перша в області. І, слід сказати, що фотомайстри дуже точно визначили її тематику, показавши діяльність місцевих Рад напередодні 50-річчя ювілею нашої багатонаціональної Радянської держави.

Б. КУМАНСЬКИЙ.

м. Кіровоград.

ПІСЛЯ ВИСТУПУ «МОЛОДОГО КОМУНАРА»

„КОЛИ НАВЧАННЯ— НЕ РАДІСТЬ“

Під таким заголовком в газеті за 21 листопада було надруковано замітку. В ній йшлося про нездорові умови для розв'язання молоді, яка навчається у вечірній школі при філіалі Л. Кіровоградського виробничого об'єднання важтажного автотранспорту № 10661.

Як повідомив нас директор філіалу цього об'єднання тов. Лисовський та секретар партійної організації тов. Шамрай, недоліки, вказані в замітці, повністю усунені. А саме: приміщення класів відремонтовані, працює опалювальна система.

Спеціально для прибирання цих приміщень та їх опалення є прибирання ця. Вживаються заходи щодо поліпшення відвідування учнями школи робітничої молоді.

Із ЗАПИСОМ Ксенофонта я зустрівся, коли почав вивчати алкалоїд лікарів, — говорить доктор медичних наук професор Арстанбек Алтимишев з Киргизії. — Більш як сто видів рослин сімейства

утворюється не щороку. Отруйний нектар з'являється лише в роки пізнього цвітіння проліска. Тоді активно виділяється лікарин, який у великих дозах ядовитий. Саме такий мед і з'їли грецькі воїни.

ВСЕ — ДЛЯ ЗДОРОВ'Я

В 400 році до нової ери в горах Кавказу відбулась драма. Грецьке військо натрапило на бджолині вулики. Воїни полачували медом, та скоро їм стало зле.

«Всі вони лежали на землі, мов би після поразки, — писав старогрецький історик Ксенофонт. — На третій день вони піднялись, але почували себе, як після важкої хвороби...»

Грецькі воїни стали жертвою масового отруєння. Як же можна постраждати від меду?

амарілісових містять лікарин. Його можна знайти в пролісках, нарцисах, амарілісах. На Кавказі зустрічається медоносний пролісок, з якого бджоли охоче беруть нектар...

Мед із проліска на вигляд і смак не відрізняється від звичайного. Вченому вдалось встановити, що шкідливий мед

розгадка історичної тайни, зрозуміло, не основне завдання досліджень професора. Вчений спробував використати лікарські властивості лікарини в медицині. Через 10 років копійної роботи з'явився однойменний медичний препарат, що застосовується при гострих і хронічних бронхітах, бронхі-

альній астмі, гастритах, холециститах і деяких формах гіпертонічної хвороби. Препарат пройшов клінічні випробування в Москві, Одесі, Ленінграді, Фрунзе і інших містах Радянського Союзу. Робота вченого відзначена Державною премією Киргизької РСР.

Киргизького вченого хвилює і громадське життя республіки. Під час обговорення нового республіканського п'ятирічного плану розвитку народного господарства (1971—1975 рр.) професор виступив у пресі з пропозицією побудувати в Киргизії фармацевтичний завод. Це дає б можливість повніше використовувати природні ресурси республіки. Пропозицію вченого було прийнято. Завод уже будується.

Зараз готується до друку Киргизька радянська енциклопедія, у роботі над якою бере участь і професор Арстанбек Алтимишев. Він очолює редакційну комісію медицини, біології і спорту.

Ю. ПЕТРОВСЬКИЙ.
АПН.

Одинадцять годин дня. У всіх цехах Кіровоградської швейної фабрики розпочинається виробничий день.

На фото: в цеху № 5.

Фото
Ю. ЛІВАШНИКОВА.

НОВОРІЧНА ПРИКМЕТА

Триває тепла погода віддає від нас зиму. І тільки поява ялинок говорить про прихід нового року.

У нашому місті вони почали з'являтися давненько. Бо думали про них ще влітку керівники обласної бази «Укрторгтарм».

— Ще в червні ми уклали договір із Воловецьким лісокомбінатом тресту «Закарпатліс», — розповідає директор бази М. М. Іванін, — і ось сьогодні, 20 грудня, одержали останній, п'ятий, вагон лісових красунь.

П'ятий рік уже поставляє нам Закарпаття ялинки. І з кожним роком попит на них зростає. Якщо в позаминулому році їх було продано дванадцять з половиною тисяч, в минуло-

му — п'ятнадцять, то в цьому році без замовила шістнадцять тисяч.

Торгівля цим своєрідним товаром іде жваво. Лише для продажу ялинок в місті відкрито десять нових торговельних точок.

— Порівняно з минулими роками, — говорить М. М. Іванін, — цьогорічні ялинки набагато красивіші. Бо нам псувало, якраз йшла вирубка розсадників.

Справді, новорічні красуні, як на підбір: пишні, яскраві і, звичайно, запавні.

За перші дні продано 5 тисяч 493 ялинки.

Г. ІВАНЧЕНКО.

КІНОСЦЕНАРИСТИ З КІРОВОГРАДЩИНИ

ІЗ НАШОГО стенового краю прийшли у велику літературу понад 180 драматургів, прозаїків, поетів, які в своїх творах оспівували і оспівують багатогранне життя, велич трудових звершень. Окремі письменники і журналісти працюють для кінематографа, пишуть сценарії. Про кількох з них подаємо розповідь.

Численному загалу любителів літератури відоме ім'я Юрія Карловича Олеші — автора книг «Три товстуні», «Заздрість». Народився він 73 роки тому в Єлисаветграді, вчився на юридичному факультеті Новоросійського (тепер Одеського) університету. З 1927 року почав літературну діяльність.

Та не всі знають, що Ю. К. Олеша багато працював як сценарист. Ще до війни за його сценаріями створені фільми «Болотні солдати», «Помилка інженера Колчин», «Кіно за 20 років». Він автор діалогів «Білового кінозбірки № 2», що вийшов на екрані у 1942 році.

У повоєнний час Олеша написав сценарії до музичноліричних фільмів «Дівчинка в цирку», «Казка про мертву царівну і сімох богатирів». Крім того, наш земляк написав п'єсу для кінематографа «Суворіюнак» і сценарій фільму «Кардинальні питання».

Ще у 1930 році розпочав сценарну діяльність наш земляк з Новоміргорода драматург Юрій Олексійович Мокрієв. У співавторстві з Н. Перцовою написав сценарій до художнього фільму «Не затримуйте рух». У 1932 році вийшов на екрані його фільм «Шлях вільний». У 50-х роках за його сценаріями створені кінострічки «В долині синіх скель» і «Весела змова».

Багато і плідно працює в галузі науково-популярного і документального кіно кіровоградець Тихон Олексійович Непомнящий. За фільми «Запрошення до танди», «Візитна картка країни», «Ритми революції», «Відродження» він удостоєний Ломоносовської премії

і премій ряду міжнародних кінофестивалів. Т. О. Непомнящий — автор сценарію художнього фільму «До завтра», що вийшов на екрані у 1964 році.

«Вони були першими», «Його звали Роберт», «Полуного вітру», «Синій прах» — ось художні стрічки, сценарії до яких створив наш земляк Юзеф Янушевич Принцев. Народився він 50 років тому в Кіровограді. Закінчив театральний інститут. Писати почав у воєнні роки.

Прозаїк і критик народився в Новоміргороді Дмитро Іванович Бузько — людина цікавої і складної долі. У літературу прийшов в 20-х роках, коли побачила світ його перша повість «Лісовий звір», присвячена боротьбі радянських чекістів з контрреволюційними бандами. У 1924 році глядачі побачили однойменний фільм, створений за сценарієм Д. І. Бузька. Характерно, що ця стрічка була однією із перших в українській радянській кінематографії.

Фільм приніс автору славу жуну славу й популярність. Він мав неабиякий успіх і завдав відчуженого удару по тих, хто зіграв на «надбобовцях» західної марки. За сценаріями Д. І. Бузька створені фільми «Макдо-нальд», «Сон Товстопузенка», «Тарас Шевченко» і «Димівка» про відомі свого часу Димівську подію (вбивство куркульською бандою сількора Малицького в с. Диміві, Миколаївського округу).

У 1929 році наш земляк написав кіноповість «Про що розповіла ротаційка» з історії революційної боротьби більшовицького підпілля на Україні 1905 року.

Кілька сценаріїв для кінематографа створили наш земляк — український письменник Віталій Логвиненко і російський журналіст Вольф Довгий.

В. САНДУЛ,
краща знаєць.

м. Кіровоград.

Редактор В. ПОГРІБНИЙ.

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД

СУБОТА, 23 ГРУДНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА. 9.05 — Кольорове телебачення. Гімн України. (М). 9.20 — Новини. (М). 9.30 — Ранкова музична програма. (М). 10.25 — Художній фільм «Кар'єра Діми Горіна». (М). 12.00 — «Актуальні проблеми науки і культури». (М). 12.30 — Ліси народів Радянського Союзу. (Відеос). 13.00 — Науково-популярна програма «Здоров'я». (М). 13.30 — Кольорове телебачення. «Музичні зустрічі». (М). 14.00 — Кольорове телебачення. Міжнародний хокейний турнір на приз газети «Известия». Збірка СРСР-СРСР. (М). 16.50 — Кольорове телебачення. Програма мультфільмів. (М). 17.30 — «Європа». Події, країни, проблеми. (М). 18.00 — «Екран молодих». (Донецьк). 19.00 — Інформаційна програма «Віс-

ті». (К). 19.30 — М. Анчаров. «День за днем». Спектакль. Частина 1. (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Художній фільм «Зимні банкіти». (М). 22.00 — Танцювальний зал. (М). 23.30 — Спортна програма. (М). 23.50 — Новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА. 16.50 — «Тваринництво — ударний фронт». (К). 17.20 — «До святкового столу». (К). 18.00 — Кольорове телебачення. Концерт. (М). 19.30 — Художній фільм «Сім'я Коцюбинських». 1 серія. (К). 20.45 — «На добраніч, діти!». (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — «Багато років тому». По сторінках популярних оперет. (Одеса). 22.50 — Вечірні новини. (К).

НЕДІЛЯ, 24 ГРУДНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА. 9.00 — Програма передач. (М). 9.05 — Ранкова гімнастика для дітей. (М). 9.20 — Новини. (М). 9.30 — Для школярів. «Будинки». (Горький). 10.00 — «Діти енергетика». (М). 10.30 — «Музичний кіоск». (М). 11.00 — Інтербачення. «Місто майстрів». (М). 11.45 — «Літературні читання». (М). 12.15 — Кольорове телебачення. Програма мультфільмів. (М). 12.45 — Для воїнів Радянської Армії

Флоту. (М). 13.15 — Документальний фільм «Копчегай». (М). 13.45 — Кольорове телебачення. «У світі тварин». (М). 14.45 — «Сільська година». (М). 15.45 — Кольорове телебачення. «Клуб вінополювачів». (М). 16.45 — Кольорове телебачення. «Далі думка». (М). 18.00 — Новини. (М). 18.10 — Кольорове телебачення. Програма мультфільмів. (М). 18.30 — Документальний екран. (М). 20.00 — М. Анчаров. «День за днем». Спектакль. Частина II. (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Кольорове телебачення. «Арт-лото». (М). 23.00 — Спортна програма. (М). 23.20 — Новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА. 16.55 — Програма передач. (К). 17.00 — «Дружба гертована працею». (К). 17.20 — «Пригоди Піфа». Вистава Харківського театру ляльок ім. Крупської. (Харків). 18.30 — Народний телеуніверситет. (К). 19.00 — «На межах України». (К). 19.30 — Творчий звіт майстрів мистецтва та художників колективів Чернівецької області, присвячений 50-річчю утворення СРСР. В перерві — «На добраніч, діти!». (К). 22.30 — Вечірні новини. (К).

ПОНЕДІЛОК, 24 ГРУДНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА. 17.00 — Програма передач. (Кіровоград). 17.05 — Кольорове телебачення. Концерт. (М). 17.30 — О. Корнійчук. «Пам'ять серця». Вистава Кіровоградського обласного музично-драматичного театру ім. Кривиницького. 19.45 — М. Анчаров. «День за днем». Частина 3. Спектакль. (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — М. Анчаров. «День за днем». Частина 2, розділ 4. Спектакль. (М). 22.45 — Спортна програма. (М). 23.30 — Новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА. 16.55 — Наша афіша. (К). 18.55 — До 55-річчя з дня проголошення Радянської влади на Україні. Телефільм «Радянська Україна». (К). 17.55 — До 50-річчя утворення СРСР. «Ключі від серця». (К). 18.40 — Інформаційна програма «Вісті». (К). 19.10 — Кінофестиваль, присвячений 50-річчю утворення СРСР. Художній фільм «Сім'я Коцюбинських». 1 серія. (К). 20.45 — «На добраніч, діти!». (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Кольорове телебачення. «Усмішки друзів». (К). 22.30 — Вечірні новини. (К).

НАША АДРЕСА І ТЕЛЕФОНИ

316030 ГСП, Кіровоград-30, вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи та інших відділів — 2-45-36.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«Молодий комунар» орган Кіровоградського обкома ЛКСМУ, м. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова, обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Глінка, 2.